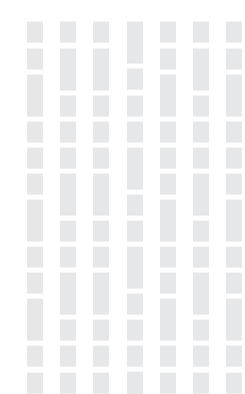

فرهنگ‌یگان

فرهنگ‌یگان

<div><div>📅</div><div><div>دوشنبه ۱۷ مهر ۱۴۰۲</div></div></div>
<div><div>📄</div><div><div>شماره ۳۹۷۶</div></div></div>
<div><div>🌐</div><div><div>www.fdn.ir</div></div></div>
<div><div>🌐</div><div><div>FARHIKHTEGANDAILY</div></div></div>

اخبار کوتاه

رورد ۴۰ نیروگاه جدید به شبکه برق کشور طی ۲ سال اخیر

معاون توسعه طرح‌های شرکت برق حرارتی گفت: «از ابتدای شروع به کار دولت سیزدهم تاکنون ۴۰ واحد نیروگاه حرارتی جدید به ظرفیت پنج هزار و ۷۰۵ مگاوات در راستای کمک به کاهش ناترازی، اشتغال‌زایی و ایجاد برق پایدار در شبکه سراسری وارد مدار شده است.» به گزارش تسنیم، محمد رضانی، معاون توسعه طرح‌های شرکت برق حرارتی با اشاره به عملکرد دولت سیزدهم در احداث واحدهای جدید نیروگاهی، گفت: «از ابتدای شروع به کار دولت سیزدهم تاکنون هفت هزار و ۷۰۵ مگاوات به ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی کشور افزوده شده است که این اقدام از طریق سنکرون ۴۰ واحد جدید نیروگاهی به ظرفیت پنج هزار و ۷۰۵ مگاوات و همچنین رفع محدودیت نیروگاه‌های بخاری و افزایش توان عملی نیروگاه‌های گازی موجود به ظرفیت دو هزار مگاوات محقق شده است.» وی ادامه داد: «واحدهای سنکرون‌شده جدید شامل بخش گاز نیروگاه‌های سیکل ترکیبی هنگام، ایران‌ال‌ان‌جی (سه واحد)، قسم پاساگارد، آریان زنجان (دو واحد)، مهتاب کویر (دو واحد)، شهید باکری (دو واحد)، تربت حیدریه، فولاد پوتیا، دوکوهه، فولاد مبارکه و واحدهای گازی کوچک میازود، زاهدان (سه واحد)، صیای دهلران (چهار واحد)، پتروشیمی کردستان (سه واحد) و پتروشیمی کرمانشاه بوده است.»

رضانی افزود: «همچنین در این مدت واحدهای بخار نیروگاه‌های سیکل ترکیبی جهرم، هریس، ارومیه، چابهار، بعثت پارس جنوبی (دو واحد)، غرب کارون، عسولی، فردوسی، خرم‌آباد، ارومیه و سبلان (دو واحد) نیز به شبکه سراسری برق کشور متصل شده است.» وی با اشاره به اینکه ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی کشور به ۷۴ هزار و ۷۰۵ مگاوات رسیده است، گفت: «۶۲۲ واحد تولید برق حرارتی در ۱۳۴ نیروگاه کشور وظیفه تولید برق پایدار برای مشترکان سراسر کشور را برعهده دارند که بیش از ۶۸ درصد از این ظرفیت در اختیار بخش خصوصی است.»

قیمت مسکن در ۵ سال ۱۰ برابر شده است

بابک نگاهداری در بیستمین نشست اجلاس سراسری انبوه‌سازان مسکن و ساختمان ایران که صبح دیروز (۱۶ مهرماه ۱۴۰۲)، در مرکز همایش‌های بین‌المللی صداوسیما برگزار شد، به افزایش ۱۰ برابری قیمت مسکن در پنج سال گذشته اشاره و اظهار کرد: «بخش مسکن از ابتدای سال ۱۳۹۷ تا ابتدای سال ۱۴۰۲ بزرگ‌ترین و طولانی‌ترین موج افزایش قیمت مسکن و اجاره را شاهد بوده است.» رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس بیان کرد: «مسکن بزرگ‌ترین سهم راد در سبد هزینه خانوار دارد و اگر تورم مسکن مهار نشود تلاش‌های اقتصادی دیگر در کنترل تورم و بهبود معیشت خانوار چندان برای مردم ملموس نخواهد بود؛ موضوعی که در دیدار مقام‌معمظم رهبری با دولت محترم نیز بدان اشاره شد.» وی توضیح داد: کاهش مستمر تولید مسکن در دهه ۹۰ یکی از ریشه‌های ناترازی عرضه و تقاضای مسکن بوده که مجلس یازدهم و دولت سیزدهم از بدو استقرار تلاش برای معکوس کردن این روند را آغاز کرده و قانون جهش تولید مسکن و نهضت ملی مسکن در اجرای این قانون از جمله مهم‌ترین تلاش‌ها به‌شمار می‌آید.» نگاهداری بیان کرد: «با گذشت دو سال از اجرای قانون جهش تولید مسکن با وجود نقاط مثبت متعدد در تغییر نگاه دولت از نظاره‌گری به کنشگری فعال و تبدیل مساله مسکن به یکی از اولویت‌های اجرایی دولت، تأمین گسترده زمین به‌عنوان پایه و سهم عمده قیمت مسکن، روند شتابان نوسازی بافت فرسوده، باز هم شاخص‌های قیمت و اجاره‌بها، دسترسی، دوره انتظار و استطاعت مسکن نشان می‌دهد که تا رسیدن به شرایط مناسب و رضایتمندی مردم فاصله زیادی است و به نظر هم در دوره‌های اجرای قانون جهش تولید مسکن و هم سازماندهی موثر بازار مسکن گام‌های جدی مورد نیاز است.»

وی با بیان اینکه در گام نخست در اجرای مفاد قانون جهش تولید مسکن، طرح جامع مسکن ارائه شد، افزود: «باید با ارائه آمار عملکرد با جزئیات و تا مرحله اجرای پروژه‌ها، تصویر شفافی از دورنمای این بخش در اختیار مردم قرار گیرد تا از ظرفیت‌عظیم نظارت مردمی نمایندگان و مجلس شورای اسلامی بهره‌گیری شود.» رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه پروانه‌های صادره در سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۱ و تعداد اکل جواز واحدهای مسکونی کمتر از ۵۰۰ هزار واحد بوده است، گفت: «این عملکرد با هدف‌گذاری فاصله زیادی دارد و باید فکری نو درانداخت.»

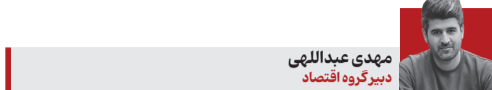
حجم معوقات تسهیلات صندوق توسعه ملی بالاست

مهدی غضنفری، رئیس هیات عامل صندوق توسعه ملی در نشست خبری دیروز با اشاره به عملکرد دو ساله گذشته صندوق توسعه ملی گفت: «با توجه به شعار سال و همچنین سیاست‌های دولت سیزدهم صندوق باید استراتژی‌هایی را عملیاتی کند تا رشد ۸ درصد درزنیات محقق شود و سعی صندوق این است که ۲ تا ۱ درصد از بار این رشد را به دوش بکشد. بر همین اساس مجلس با تصویب مصوبه تأمین مالی این اجازه را به صندوق داده که در طرح‌ها مشارکت داشته باشد.» به گزارش تسنیم، وی ادامه داد: «همچنین ما برای پس گرفتن طلب سالیان گذشته صندوق از دولت‌ها که حدود ۱۰۰ میلیارد دلار است، این اجازه را در برنامه هفتم گرفته‌ایم که از طریق در اختیار گرفتن مستادین نفت و گاز حفاری نشده یا سرمایه‌گذاری در میدادین مشترک این مبالغ بازیس‌گیری شود.» غضنفری گفت: «صندوق در ۱۰ سال گذشته کوله‌باری از تجربیات داشته که این تجربیات ما را در تغییر ریلی برای آینده مصمم می‌کند. موضوع سرمایه‌گذاری صندوق در طرح‌ها، دارای ابهاماتی است که برخی می‌گفتند آیا صندوق فراتر است مانند بانک‌ها بنگاه‌داری کند و ساختمان متعدد و کارکنان بی‌شمار داشته باشد، که به طور کامل به آن پاسخ خواهیم داد.»

غضنفری گفت: «در حوزه نفت و گاز (با تضمین شرکت نفت) صندوق توسعه ملی به ۵۶ طرح وام داده که حدود ۱۶٫۵ میلیارد دلار تسهیلات مربوط به این طرح‌ها بوده است که تنها ۱٫۲ میلیون دلار آن بازپرداخت شده و ۱۰ میلیارد دلار آن معوقه شده است.» وی بیان داشت: «در کل صندوق در ده ساله گذشته از ۳۶۴ طرح صنعتی پشتیبانی کرده است، ۳۶ میلیارد دلار از منابع صندوق به این طرح‌ها اختصاص یافته و تنها ۵ میلیارد دلار آن بازپرداخت شده است و ۱۳٫۳ میلیارد دلار آن معوقه شده است. عدم باز پرداخت منابع صندوق به معنی ناترازی در برقی، آب، انرژی و گاز است و اگر این منابع برومی‌گشت ما می‌توانستیم آنها را برای طرح‌های بعدی اختصاص دهیم.» رئیس هیات عامل صندوق توسعه ملی‌گفت: «صندوق در دولت سیزدهم ۵ میلیارد دلار از منابع خود را پس گرفته است. لازم به ذکر است صندوق همچنان به طرح‌های زیر ۱۰۰ میلیون دلار تسهیلات دهی خواهد کرد. اما برای طرح‌های بزرگ‌تر در قالب سرمایه‌گذاری به روش I-HOPE عمل خواهد کرد.»

«فرهیختگان» جزئیات حمایت مالی آمریکا از صهیونیست‌ها را بررسی می‌کند

پولی که آمریکا در تل‌آویو به چاه ریخت

مهدی عبداللهی دبیر گروه اقتصاد

عملیات برق آسای «طوفان الاقصی» جهان را به شگفتی واداشته است. ارقام عجیب‌وغریب هزینه‌های نظامی، القای شکست‌ناپذیری صهیونیست‌ها و گنبد آهنین، حلال‌در مقابل جوانان فلسطینی سر خم کرده‌اند. کابینه صهیونیست‌ها تا عصر دیروز شمار کشته‌شدگان این رژیم در عملیات طوفان الاقصی را، ۶۰۰ تن ذکر کرده و البته گفته است هنوز اطلاع دقیقی از آمار کشته‌های مفقودی‌ها در دست نیست و باید شاهد افزایش تلفات هم باشیم. گزارش پیش‌رو نگاهی به آمار و ارقام هزینه‌های نظامی این رژیم غاصب دارد. آمارها نشان می‌دهد صهیونیست‌ها براساس رقم سرانه، بالاترین هزینه نظامی جهان را دارند. همچنین آمارهای رسمی آمریکا نشان می‌دهد رقم حقیقی کمک‌های این کشور به صهیونیست‌ها طی سال‌های ۱۹۴۶ تاکنون حدود ۲۶۰ میلیارد دلار بوده که نزدیک به ۸۰ درصد آن کمک‌های نظامی بوده است.

رتبه اول رژیم صهیونیستی در هزینه نظامی

اشغالگری سرزمین فلسطینی‌ها، هزینه‌های سنگینی را به رژیم غاصب صهیونیستی تحمیل کرده است. براساس گزارش موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم (SIPRI)، طی سال ۲۰۲۲ رژیم صهیونیستی در رقم هزینه‌کرد نظامی با بودجه نظامی ۲۲٫۴ میلیارد دلاری، پس از ۱۴ کشور شامل آمریکا (با ۸۷٫۷ میلیارد دلار)، چین (۲۹۲ میلیارد دلار)، روسیه (۸۶٫۴ میلیارد دلار)، هند (۸۱٫۴ میلیارد دلار)، عربستان (۷۵ میلیارد دلار)، انگلستان (۶۸٫۵ میلیارد دلار)، آلمان (۵۵٫۸ میلیارد دلار)، فرانسه (۵۳٫۶ میلیارد دلار)، کره جنوبی (۴۶٫۴ میلیارد دلار)، ژاپن (۴۶ میلیارد دلار)، اوکراین (۴۴ میلیارد دلار)، ایتالیا (۳۳٫۵ میلیارد دلار)، استرالیا (۳۲٫۳ میلیارد دلار) و کانادا (۲۶٫۹ میلیارد دلار) در رتبه ۱۵ جهان قرار داشته است.

اسپانیا و برزیل با ۲۰ میلیارد دلار در رتبه‌های ۱۶ و ۱۷ جهان قرار دارند. لهستان با ۱۵٫۶ هلدن با ۱۵٫۶ و تایوان با ۱۲٫۵ میلیارد دلار کشورهایی هستند که در رتبه‌های ۱۹، ۱۸ و ۲۰ جهان قرار دارند. سنگاپور، ترکیه، پاکستان، کلمبیا، الجزایر، مکزیک، نروژ، کویت، یونان، سوئد و بلژیک نیز از دیگر کشورهایی هستند که در رتبه‌های ۲۱ تا ۳۱ جهان ایستاده‌اند و بودجه نظامی آنها در سال ۲۰۲۲ بین ۱۲٫۷ تا ۷ میلیارد دلار بوده است. در این رتبه‌بندی، کشورمان ایران نیز با ۶٫۸ میلیارد دلار بودجه دفاعی در رتبه ۳۲ جهان قرار دارد (البته ایران در مولفه جمعیت و وسعت در رتبه‌های ۱۷ و ۱۸ جهان است). سوئیس، قطر، عمان، تایلند، شیلی، دانمارک، رومانی و پرترغال نیز کشورهایی هستند که در رقم بودجه نظامی پس از ایران و در رتبه‌های ۳۳ تا ۴۰ جهان قرار دارند. رقم بودجه این کشورها در سال ۲۰۲۲ بین ۶ تا ۳ میلیارد دلار بوده و فاصله بودجه آنها با ایران چندان زیاد نیست.

اما این همه ماجرا نیست، اگر بودجه نظامی هر یک از این کشورها را به جمعیت آنها تقسیم کنیم سرانه بودجه نظامی کشورها آمار و ارقام قابل تاملی را نشان می‌دهد. به طوری‌که رژیم صهیونیستی با هزینه ۲۵۸۹ دلار به ازای هر نفر جمعیت، در این رتبه‌بندی در رتبه اول جهان قرار دارد. آمریکا با هزینه ۲۵۷۹ دلار به ازای هر نفر جمعیت، در رتبه دوم قرار داشته و قطری‌ها با هزینه ۲۱۵۶ دلار در رتبه سوم هستند. عربستان سعودی در ۲۳۰ دلار، سنگاپور با ۱۹۴۵ دلار، کویت با ۱۹۰۳ دلار، نروژ با ۱۵۷۸ دلار، عمان با ۱۲۴۶ دلار، استرالیا با ۱۱۸۷ دلار، اوکراین با ۱۰۴۳ دلار، انگلستان با ۹۹۳ دلار، دانمارک با ۹۴۷ دلار و کره جنوبی با ۸۹۲ دلار در رتبه‌های چهارم تا دوازدهم قرار دارند. در این رتبه‌بندی، هلند در رتبه ۱۳، فرانسه ۱۴ و یونان در رتبه ۱۵ قرار دارد.

اساسرانه هزینه ۲۵۸۹ دلاری به ازای هر نفر جمعیت در رژیم صهیونیستی درحالی است که این مقدار برای ایران به ازای هر نفر جمعیت فقط ۸۰ دلار است. این مقدار ایران را در بین ۴۰ کشور با بالاترین هزینه نظامی در رتبه ۳۷ جهان قرار می‌دهد. طبق این آمارها، در کنار ایران، سرانه هزینه نظامی برخی کشورهای همسایه نیز نسبتاً پایین است. برای مثال هزینه نظامی پاکستان به ازای هر نفر ۱۴۰ دلار و در هند ۵۷ دلار است. البته این کشورها همچز به تسلیحات اتمی هستند و از این منظر پایین بودن هزینه نظامی آنها نسبت به ایران چندان غیرطبیعی نیست. در مکزیک سرانه هزینه نظامی به ازای هر نفر طی سال گذشته ۶۴ دلار بوده، این میزان برای تایلند ۸۱ دلار، در برزیل ۹۳ دلار، در ترکیه ۱۲۵ دلار و در چین ۲۰۵ دلار بوده است.

دریافت کمک ۲۶۰ میلیارد دلاری از آمریکا

یکی از مهم‌ترین برنامه‌های حمایتی آمریکا از رژیم صهیونیستی، کمک‌های مالی به این رژیم است. براساس گزارش آژانس توسعه جهانی ایالات متحده، طی سال‌های ۱۹۴۶ تا ۲۰۲۳ رژیم صهیونیستی به قیمت جاری ۱۵۸ میلیارد و ۶۶۵ میلیون دلار و به نرخ حقیقی (تعدیل شده براساس تورم)، حدود ۲۶۰ میلیارد دلار کمک از آمریکا دریافت کرده است. این گزارش نشان می‌دهد از مجموع کمک‌های مالی مستقیم آمریکا به رژیم صهیونیستی نزدیک به ۲۲ درصد از آن کمک‌های اقتصادی و ۷۸ درصد باقی‌نیز کمک‌های نظامی و دفاعی بوده است. علاوه بر این کمک مستقیم، ایالات متحده به شیوه‌های دیگری که در بودجه کمک‌های خارجی لحاظ نمی‌شود، کمک‌های مادی در اختیار رژیم صهیونیستی قرار می‌دهد.

در کتاب «الاین صهیونیستی و سیاست خارجی آمریکا» که به قلم استفان ام. والت و جان جی. میرشایمر نگاشته و توسط موسسه فرهنگی هنری مرکز اسناد انقلاب اسلامی ترجمه و منتشر شده آمده است: «رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۷۶ بزرگ‌ترین دریافت‌کننده کمک خارجی ایالات متحده شد و این موقعیت راتا به امروز حفظ کرده است. حمایت مالی از اسرائیل در طی این دوره از قرضه به کمک‌های بلاعوض مستقیم تغییر شکل یافت، و بخش عمده این کمک‌ها، نظامی بوده است تا حمایت اقتصادی یافتی. به‌گفته کلاید مارک، عضو سرویس تحقیقاتی کنگره که باوزی رسمی تحقیقاتی کنگره ایالات متحده است، «اسرائیل به‌منظور اجتناب از نظارت ارتش آمریکا بر طرح کمک‌های بلاعوض به این کشور، ترجیح می‌دهد این کمک‌ها به شکل وام باشد نه به صورت بلاعوض. از سال ۱۹۴۷ به بعد، تمام باقسمتی از کمک نظامی ایالات متحده به اسرائیل به شکل وام بود، که بازپرداخت آن مورد چشم‌پوشی قرار گرفت. به لحاظ فن، کمک‌ها قرضه خوانده می‌شد، ولی در عمل کمک‌های نظامی آمریکا بلاعوض بوده است.» در حال حاضر، اسرائیل به‌طور متوسط سالانه سه میلیارد دلار کمک مستقیم خارجی دریافت می‌کند که این مبلغ تقریباً یک‌ششم بودجه کمک مستقیم خارجی آمریکا و برپایر دو درصد تولید ناخالص ملی اسرائیل است. حدود ۷۵ تا ۷۸ درصد کمک آمریکا به صورت نظامی و مابقی آن به اشکال کمک مختلف اقتصادی تقسیم می‌شود. به لحاظ درآمد سرانه این میزان کمک مستقیم خارجی معادل پرداخت ۵۰۰ دلار یارانه مستقیم به هر اسرائیلی در سال می‌باشد. برابر مقررات برنامه کمک‌های نظامی خارجی، معمولاً دریافت‌کنندگان کمک‌های نظامی از ایالات متحده موظفند که تمام پول را در ایالات متحده خرج کنند تا به بازار کار کارکنان بخش دفاعی کمک شود. باوجود این، کنگره در لایحه اعتبار سالانه تخصصی به اسرائیل، معافیت ویژه‌ای برای آن قائل شده است که طبق آن اسرائیل می‌تواند یک چهارم کمک نظامی ایالات متحده را یارانه حمایت‌از صنایع دفاعی خود فرار دهد. گزارش جدید سرویس تحقیقاتی کنگره یادآور می‌شود که «هیچ‌کدام از دیگر دریافت‌کنندگان کمک از چنین امتیازی برخوردار نبوده‌ و درآمد شرکت‌های سازنده تجهیزات نظامی از محل خرید انجام شده با وجوه ایالات متحده به صنایع دفاعی اسرائیل اجازه داده است به سطح درآمدزایی برسند و به پیشرفت قابل توجهی دست یابند. در واقع، اسرائیل در سال ۲۰۰۴ میلادی هشتمین تولیدکننده بزرگ تسلیحات در جهان شده بود.

براین اساس، اسرائیل تنها دریافت‌کننده کمک اقتصادی از آمریکا ست که اجباری برای پاسخ‌گویی در مورد چگونگی خرج‌کردن آن ندارد. کمک به سایر کشورها برای پیشرفت پروژه‌های خاصی (پیش‌گیری ایدز، برنامه مبارزه با اعتیاد، بهداشت کودکان، پیشرفت دموکراسی، ارتقای آموزش …) تخصصی می‌یابد، اما اسرائیل به‌طور مستقیم کل مبالغ دریافت می‌کند. به علت وجود این استثناء، در صورتی‌که اسرائیل یارانه‌های دریافتی رابرای مقاصدی مغایر با نظر آمریکا مانند پروژه شهرك‌سازی در کرانه باختری به کار ببرد، ایالات متحده عملاتی‌تواند از آن جلوگیری کند. به گفته کلاید مارک، عضو سرویس تحقیقاتی کنگره، «از آنجا‌که کمک اقتصادی ایالات متحده به اسرائیل به صورت اختیار بودجه‌ای مستقیم دولت به دولت بدون هیچ‌گونه برنامه‌برسارسی خاصی انجام می‌شود و پول قابل مبادله است، برای تشخیص نحوه مصرف کمک ایالات متحده توسط اسرائیل، راهی وجود ندارد.»

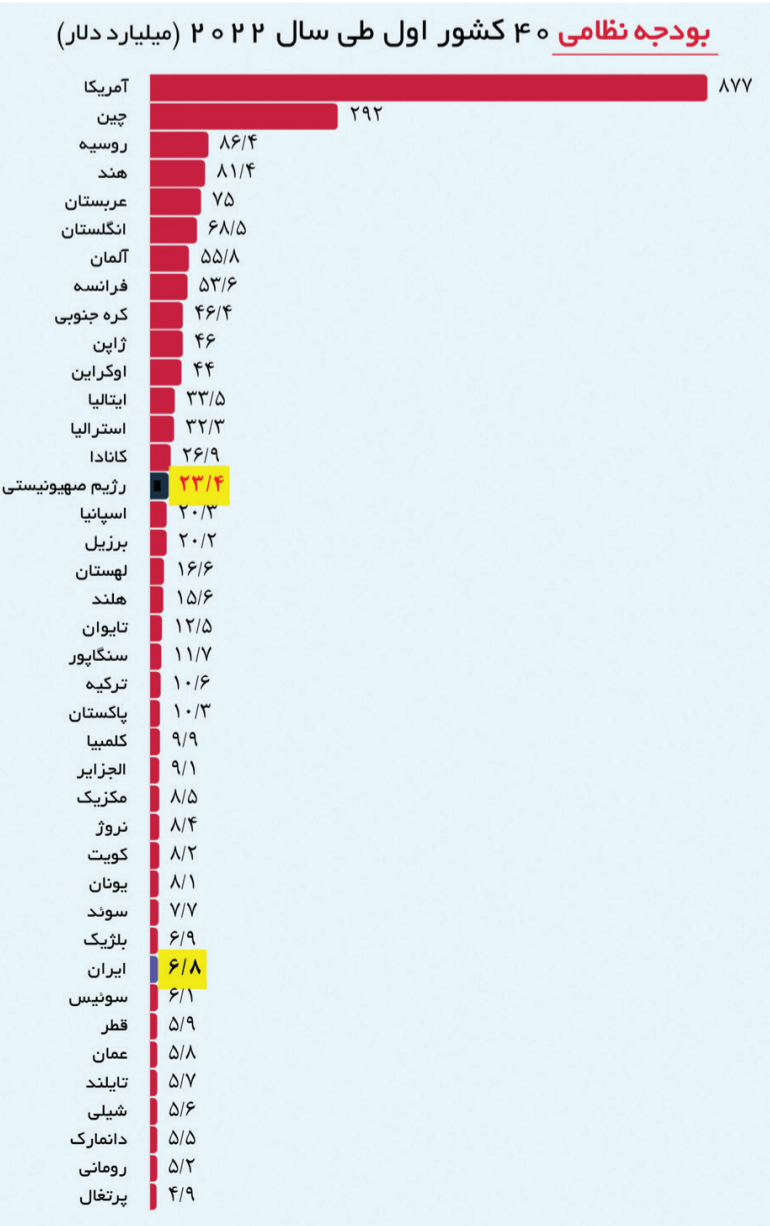
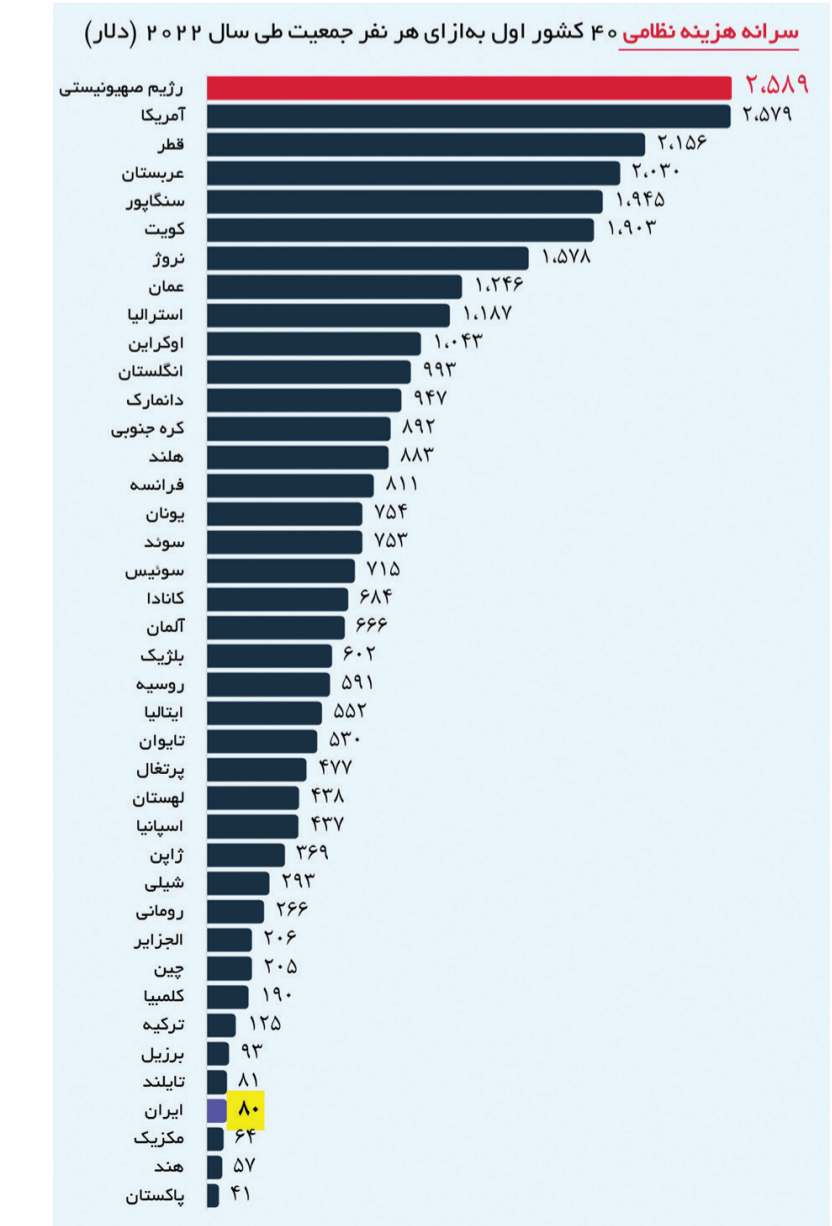
اقتصاد صهیونیست‌ها زیر ضرب طوفان الاقصی

بین سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۲۳، رژیم صهیونیستی پنج بار گروه‌های فلسطینی درگیری نظامی در مقیاس بزرگ داشته است که در این میان آسیب‌های جدی

به زیرساخت‌های حیاتی فلسطینی‌ها وارد کرده است. برخی از تحلیل‌گران می‌گویند با‌سازای این خرابی‌ها به دهه‌ها زمان نیاز دارد. اما این درگیری‌ها فارغ از تلفات انسانی رژیم صهیونیستی، برای این رژیم هزینه‌های مادی سنگینی نیز تحمیل کرده است. درخصوص هزینه اقتصادی آخرین درگیری نظامی گروه‌های فلسطینی و رژیم صهیونیستی هنوز اطلاعات دقیقی منتشر نشده است اما با توجه به تلفات شدید انسانی رژیم غاصب صهیونیستی، به نظر می‌رسد خسارت مالی «عملیات طوفان الاقصی» برای صهیونیست‌ها بسیار سنگین خواهد بود. برای مثال براساس گزارش‌های رسمی، در جریان جنگ ۳۳ روزه رژیم صهیونیستی و لبنان، حدود ۲۰۰۰ خانه و ساختمان در نقاط مختلف مناطق اشغالی ویران شد، ۹۰۰۰ مورد دیگر آسیب دید و حدود ۴۰۰ کسب‌وکار و مدرسه در اثر حملات موشکی آسیب دیده یا ویران شدند. اقتصاد دانان صهیونیستی خسارت مستقیم جنگ ۳۳ روزه برای این رژیم را ۳٫۵ میلیارد دلار تخمین زده‌اند که شامل زیان در تولید ناخالص داخلی و ۳۷ درصد کاهش درآمد بخش گردشگری در دوره بلافاصله پس از جنگ می‌شود. زیان تولید ناخالص داخلی به دلیل تعطیلی مشاغل و فراخوان نیروهای ذخیره نظامی (شاغل در بخش‌های اقتصادی) بوده است. آمارها نشان می‌دهد یک چهارم کسب‌وکارها در شمال مناطق اشغالی پس از جنگ در خط‌روکشستگی قرار داشتند. اتاق بازرگانی صهیونیست‌ها در همان سال اعلام کرد که درآمد‌های از دست رفته اعضای اتاق حدود ۱٫۴ میلیارد دلار بوده است. اما دیروز قیمت سهام و اوراق قرضه در مناطق اشغالی کاهش ۹ تا ۷ درصدی را تجربه کرد. جاناتان کاتز، اقتصاد دان ارشد Leat Capital Markets درخصوص تبعات اقتصادی «عملیات طوفان الاقصی «برای صهیونیست‌ها می‌گوید: «انتظار می‌رود این دور درگیری‌ها نسبت به دوره‌های قبلی طولانی‌تر و شدیدتر باشد و به‌وضع تأثیر منفی بیشتری بر اقتصاد و بودجه مالی داشته باشد.» بانک مرکزی صهیونیست‌ها اعلام کرد که برای ارزیابی خسارت اقتصادی ناشی از درگیری خیلی زود است اما به جنگ ۵۰ روزه سال ۲۰۱۴ اشاره کرده که خسارتی معادل ۳٫۵ میلیارد دلار به بار آورد. اغلب خطوط هوایی فعالیت خود در مناطق اشغالی را تا اطلاع بعدی متوقف کرده‌اند. مدارس تعطیل و بسیاری از شرکت‌ها و اکثر فروشگاه‌ها به جز سوپرمارکت‌ها و داروخانه‌ها تعطیل شدند.

سقوط شیکل به کمترین مقدار ۷ سال اخیر

روز گذشته هر دلار آمریکا به ۳٫۹ فیکل (پول ملی رژیم صهیونیستی) رسید که بالاترین مقدار از مارس ۲۰۱۵ تاکنون است. اوری گرینفلد، استراتژیست ارشد در خانه سرمایه‌گذاری بساکورت درخصوص تبعات «عملیات طوفان الاقصی» بر اقتصاد رژیم صهیونیستی به تایمز اسرائیل گفت: «اتفاق عجیبی در روزهای اخیر رخ داده که باعث می‌شود بگوئیم این احتمال وجود دارد که در آینده نزدیک باید شاهد تضعیف بیشتر شیکل در برابر دلار و سایر ارزها باشیم.» وی گفت در مقایسه با درگیری‌ها و عملیات‌های نظامی قبلی سال‌های اخیر که کمترین تأثیر را بر بازار مالی رژیم صهیونیستی داشته، انتظار است، امروز جنگ فعلی تأثیر اساسی‌تر بر اقتصاد این کشور بیگذارد. گرینفلد افزود:«دلیل این امر این است که بازارهای مالی در نهایت منبع اقتصاد این رژیم هستند و اگر در عملیات‌های قبلی در جنوب به اقتصاد این کشور آسیب جدی وارد نشده است، امروز چنین سناریویی بیش از حد خوش بینانه است. اگر در گذشته واکنش‌ها در بازارها حداکثر برای یک یا دو روز بود، احتمالاً این بار وضعیت بسیار متفاوت خواهد بود.» او گفت: «اول، این احتمال وجود دارد که جنگ فعلی برای مدت طولانی‌ای ادامه داشته باشد، دوره‌ای که می‌توان تصور کرد بخش قابل توجهی از اسرائیل همچنان در معرض تهدید موشکی قرار دارد. چنین تهدیدی باعث می‌شود که مصرف‌کننده اسرائیلی کمتر هزینه کند که این امر به رکود دامن خواهد زد.» وی افزود: «فرا‌تر از آن، در دوره‌ای با چنین بالاتکلیفی شدید، احتمالاً حجم سرمایه‌گذاری در اقتصاد اعم‌از بخش خصوصی دولتی نیز کاهش خواهد یافت. همچنین انتظار است رود که این جنگ تأثیر منفی‌ای بر برجه رژیم صهیونیستی در جهان داشته باشد.» گرینفلد گفت: «اسرائیل خود را در موقعیتی می‌بیند که ممکن است مجبور به اتخاذ تصمیماتی شود که لزوماً برای سایر کشورهای جهان قابل قبول نخواهد بود. تصمیماتی از این دست، هر چند درهم که ضروری باشد، ممکن است بر بروجه این رژیم در جهان آسیب بیشتری وارد کند.» به گفته گرینفلد، در چنین شرایطی جریان سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی به اسرائیل و روابط تجاری با کشورهای اخیر ممکن است مختل شود که می‌تواند هم بر فعالیت اقتصادی و هم بر ثبات پول این کشور تأثیر منفی بگذارد.

۱۶